

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ ΤΟΥ Κ. Α. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Ο Όσκαρ Ουάιλντ χαρακτηριστικά λέει για τις άποτυχημένες δραματοποιήσεις και βιογραφίες ιστορικών προσώπων, ότι φθηνές εκδόσεις μεγάλων βιβλίων είναι εύχρηστο πράγμα, φθηνές όμως εκδόσεις μεγάλων ανδρών είναι τέλεια συχαμερές».

Τό δυσκολώτατο θέμα της δραματοποίησης ιστορικών προσώπων απέτυχε και στα χέρια τεχνιτών μεγάλης πείρας. Μεγαλοφυείς δε συγγραφείς που τὰ χειρίστηκαν επιτυχώς, παρέβλεψαν «ποικιλία ἀδεία» τις ιστορικές πληροφορίες,

για να μπορέσουν να φέρουν τη δραματοποίησή τους σε πλαστική και ζωντανή δημιουργία. Ο κ. Λιδωρίκης στο νέο έργο του «Βύρων» προσπάθησε να δώσει ιστορικά εξηκριβωμένη όλη τη πολυτάραχη ζωή του λόρδου Μπάιρον, σαν ή ιστορική ακρίβεια να είναι το απαραίτητο και ουσιοδέστερο στοιχείο του ιστορικού δράματος. Όμως και στη προσπάθειά του αυτή ο κ. Λιδωρίκης απέτυχε έλησμόνησε πρό παντός, ότι ο Βύρων ήταν έφνεστιαίος άνθρωπος. Σε ποιά στιγμή, ή σε ποιά από τις πολυάριθμες σκηνές του, νομίζει ότι απέδωσε τον άνθρωπο που έγραψε τους «Άγγλους Βάρδους και Σκώτους δημοσιογράφους», που διεφάνη ή καυστική σάτυρα του Βύρωνος και ο κυνισμός του, με τον όποιον, όπως έλεγε ο Σέλλεϋ, «έκρυβε τη κτηνωδία του». Τό ότι ο κ. Λιδωρίκης καταπιάστηκε με τόσο δύσκολο θέμα, δείχνει εν μέρει τά μεγάλα του νεανικά όνειρα, και δικαιολογείται. Η περυσινή του επιτυχία στη «Μεγάλη Στιγμή» απέδειξε ότι έχει ταλέντο, και έτσι μιá άποτυχία ενός μη ώριμου ακόμα συγγραφέως δεν έχει μεγάλη σημασία. Έχει όμως σημασία μεγάλη ή άποτυχία της έπιτροπής του Έθνικού Θεάτρου στην έκλογή του «Βύρωνος», γιατί ή έπιτροπή αυτή υποτίθεται ότι είναι ώριμη να αντίληφθει, ότι και οι άδαέστεροι ακόμα των θεατών άντελήφθησαν, και δεν έπρεπε να έκλεγεί τό έργο αυτό που έμείωσε τό γόητρο του Έθνικού Θεάτρου, και έζημίωσε ένα νέο συγγράφα.

Η Σκηνοθετική εργασία που έγινε για τό άνέ-

Η κ. Σαπφώ Αλκαίου
μεγάλη καλλιτέχνις της Έλληνικής Σκηνής.

βασμα του έργου ήταν από τις έκλεκτότερες. Ο κ. Κλώνης εργάστηκε έμπνευσμένα, και ο κ. Φωκός, ό άνθρωπος που έφερε τό γούστο στην Έλληνική Σκηνή, και που κατώρθωσε να κάνει τό κοινό ν' αρχίσει να νοιώθει τη σπουδαιότητα σημασία του σκηνηκού κυστομιοϋ, βρήκε και πάλι την εύκαιρία να δείξει τις ικανότητές του.

Όσο για τους ήθοποιούς, θεωρώ περιττό να τονίσω, ότι ή Σαπφώ Αλκαίου επέτυχε σ' ένα μικρό εύκολο ρόλο, αν και δεν ήταν κατάλληλος γι' αυτήν και αρχίζω από τη δεσποινίδα Έλένη Παπαδάκη, ή όποια υπεδύθη δημιουργικά τη λαίδη Μπάιρον, τη γυναίκα για την όποια ό Βύρων έλεγε ειρηνευόμενος τη ψυχρή έντιμότητα και τυπικότητά της, ότι «ήταν τόσο τελεία, ώστε ό φύλαξ Άγγελός της την έγκατέλειψε». Τόν τύπο αυτό ή δ. Παπαδάκη τον απέδωσε κατά τρόπον που απέδειξε, ότι δίκαιον είναι τό Έθνικό θέατρο να φροντίζει να της αναθέτει τους κατάλληλους γι' αυτή ρόλους, και να της δίνει συχνότερα την εύκαιρία να εξέλιξοι τό ταλέντο της. Όλοι γενικώς οι ήθοποιοί, τόσο πολυπληθείς, ώστε ό χώρος να μη έπαρκει να άσχοληθοϋμε λεπτομερέστερα, κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για την επιτυχία του έργου, τό όποιον όμως ούτε καν ως θέαμα μπόρεσε να σταθεί.